

УЗБУДЉИВА ПОТРАГА

Елена Ебили ♥
Сара Врељковић ♥

1.
Издање

Издавачка кућа „МАМЕ“

УЗБУДЉИВА
ПОТРАГА

Илустровале:
Елена Ебили и
Сара Врелковић

УВОД

У овој књизи упознаћете се са девојчицом Андреом, дечаком Саџом, псом Рокијем, а и са совицом. Андреа и Саџа су најбољи другари и са псом Рокијем су кренули у једну неизвесну авантуру. Ако пажљиво прочитате ову књигу сазнаћете те шта је највредније благо.

Прво поглавље
Почетак авантуре

У једном планинском селу живе
су девојчица Андреа, дечак Саша и
и пас Роки. Роки је бела куца
са браон флекцима. Саша има смеђу
косу, смеђе очи и висок је дечак. Андреа
је такође висока, али има плаве очи и
плаву косу.

Њихова кућица није била обична него се налазила на једном великом храсту. То дрво има много грана и ту су им окачене дрвене љуљашке. Љуљају се свако јутро, а свако вече причају страшне приче и гледају звезде. Саша је једном видео звезду падалицу.

Њихова кућица је жута са црвеним кровом, браон вратима и плавим прозорима. Двориште им је зелено са пар процветастих жбунова. Деца воле да истражују природу. Једног дана када је било лепо време играли су жмурке. Саша је бројао. Роки се сакрио на храст, а Андреа у жбун. У жбуну је нашао мапу.

Друго поглавље

Тамна шума

Како је на мали писало, требало је да се оде у Тамну шуму. Андреа и Сава су хтели то да истраже са својим ласом Рокијем. Тако су они кренули у шуму, оним путем као на мали. Кад су стигли срачало се и били су уморни. Направили су паузу да се одморе пре него што крену даље.

Сава и Андреа су отишли да жању дрва за ватру,
а Роки је остао да чува њихове ствари. Када су ишли по
дрва видели су стравну сенку и уплашили се. Трчали
су што су брже могли ка Рокију. Кад су стигли погледали
су у сенку и видели да то није неко страшно и
велико створење него мала слатка, чулава совица. Сава је
запалио ватру, а Андреа је испекла кестене. Мала совица
им се приључила у мистериозној потрази и дала им

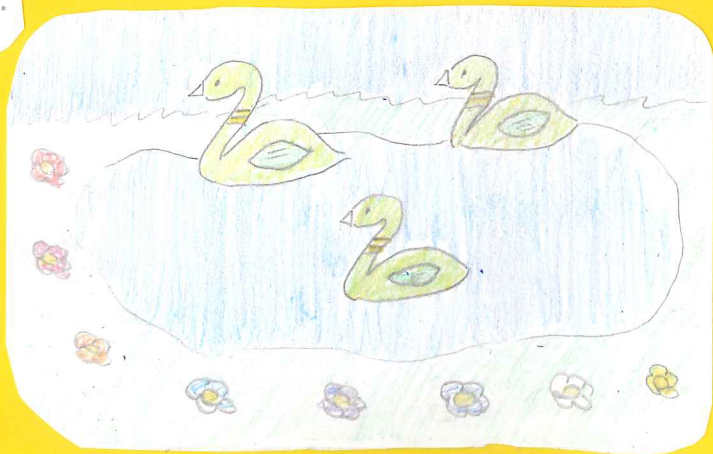

грожђе које је имала за храну. После су појели кестене
и грожђе. Роки и совица су се лело играли док су Сава и
Андреа правили шатор у којем ће да преноће. Кад су завршили
са шатором су отишли на спавање. Пробудили су се у рану
зору да би наставили авантуру. Изашли су из шуме и погледали
поље у мапу, а на кој је писало да треба да се попу
на планину на којој је петика.

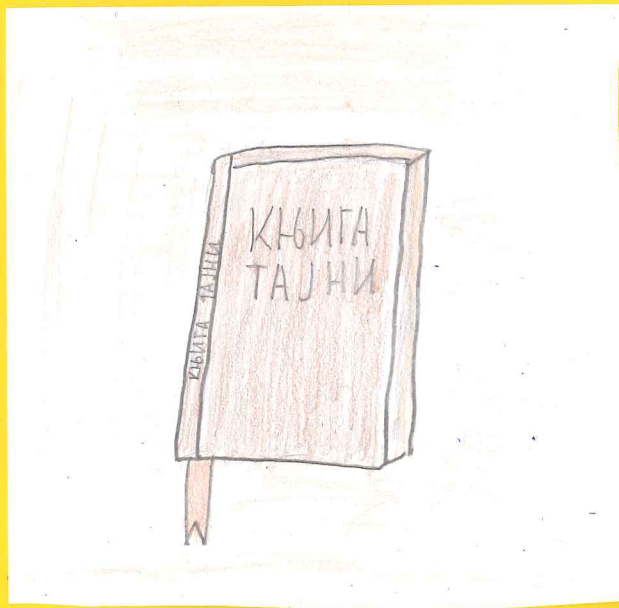
Треће поглавље Књига тајни

Након што су се пробудили видели су ону мапу која се изгужвала и водила је у неку пећину. После доручка су кренули на пут. Поред њих је текла речица. Чупава совица је видела нешто на оближњем камену. Када су се приближили видели су књигу тајни коју су задржали.

Нису знали шта је то и наставили су са шетњом кроз Страшну шуму. После неког времена наишли су на дивну ливаду са пуно шареног цвећа. На тој ливади је било мало и лепо језерце у којом су пливале жуто-зелене патке. Одлучили су да се потрају леденог чике. Андреа је журила.

Убрзо су се уморили и сели поред
језерцета. Отворили су књигу тајни и
прочитали реченицу: „Кад пилчеш језерце
доћи ћеш до једне пећине.“ Они су
баш тако урадили и дошли су до те
пећине која је била иста као и на
мапи.

Четврто поглавље

Стрзина троглава зждаја

Кад су стигли испред пећине видели су сивасти дим из ње и хтели да виде шта је то. Чим су чули у пећину видели су рђаву пругу која је водила у таму. На њој је био један стар и руличаст вагон који је могао да се покрене само гурањем. Андреа, Сава, Роки и совица су били

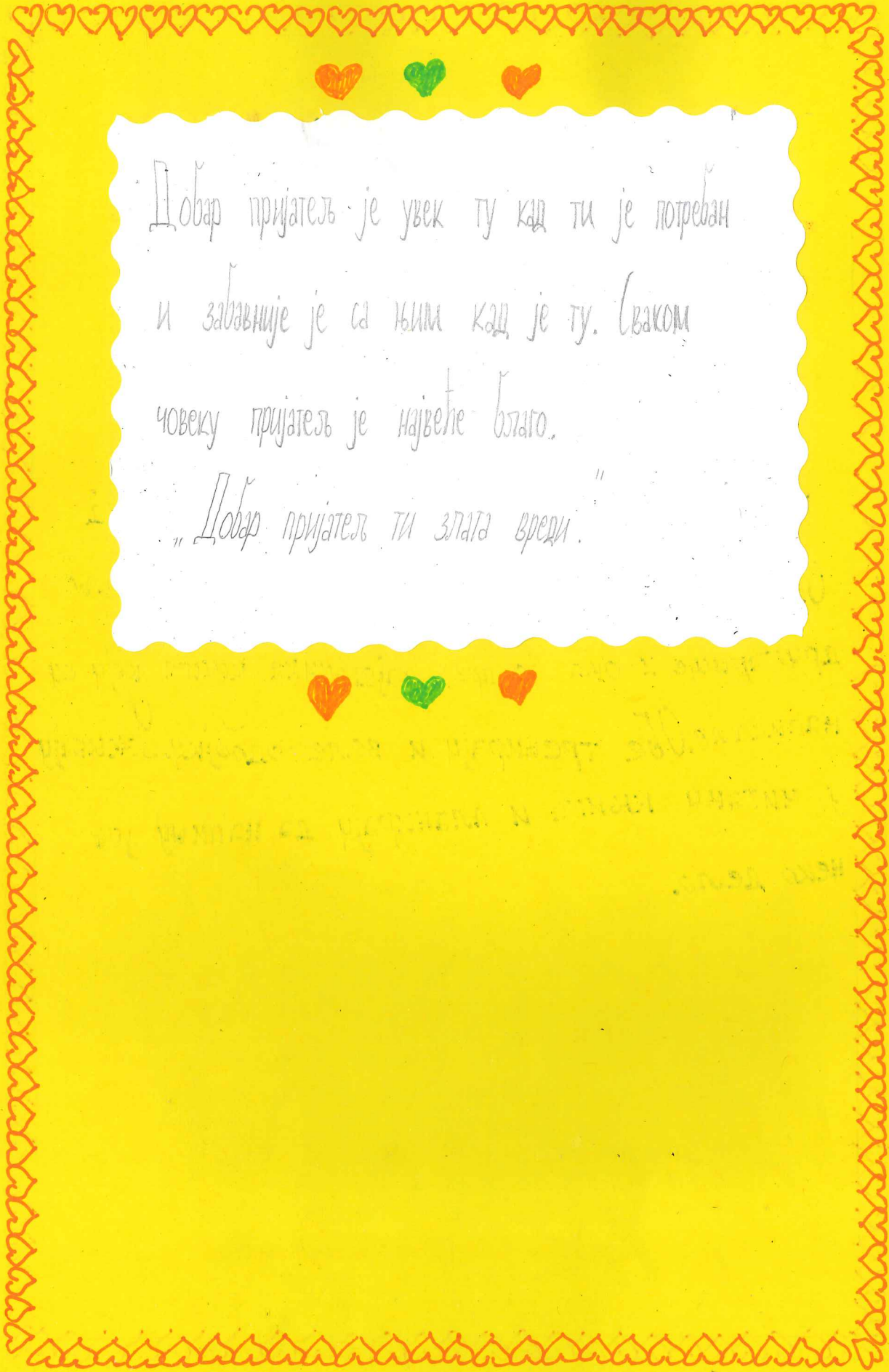
вeмa радoзнaли и шлeк у тaј стaри вaгoн. Oдгурнули су сe сa
грaнoм кoју је рoкe нaмaзo испрeд пeћинe. Лoк су лaгaнo ишлeк
пo зaрђaлим пругaмa зaчулo сe икрaпaњe пo шлeкa. Oни нису
знaли дa сe дo стaрoј лeгeндe ту кријe зeлeнa, oгрoмнa,
трoглaвa aждaјa кoјa је јaкo oпaснa јeр чувa тaјнo
блaгo нa крaју пeћинe. Кaдa сe вaгoн зaустaвиo нaшлeк
су нa aждaју кoјa је, нa њихoву срeћу спaсaлa. Oвeнo
крaпaњe је oдeкнoвaлo у пeћини. Крaз aждaјe је билo

Благо и деца су отишла да га виде, а пас и сова су остали.

Сава и Андреа су стигли до Блага, али кад су хтели да отворе ковчег у којем је да виде шта је то заправо аждаја се пробудила и отерала их. Бежали су да их не ухвати.

Стали су кад су сазнали да се вратила у пешину. Кад су се вратили кући били су тужни јер нису видели шта је у ковчегу, али за њих то није битно јер знају да је пријатељство највеће Благо.

Добар пријатељ је увек ту кад ти је потребан
и забавније је са њим кад је ту. Сваком
човеку пријатељ је највеће благо.

"Добар пријатељ ти злата вреди."

Сара Врелџковић

и

Елена Ебили

рођене су 2012. године. Иду у трећи разред
ОШ „Радоје Домановић“ у Београду. Оне су најбоље
другарице и ово је прва заједничка књига коју су
написале. Обе тренирају и воле одбојку. Уживају
у читању књига и планирају да напишу још
неко дело.

